

SUNNDAL KOMMUNE
Postboks 94
6601 SUNNDALSØRA

Saksbehandler, innvalgstelefon

Therese Småland, 71 25 84 94

Vedtak i klagesak - reguleringsplan - Sunndal kommune - detaljregulering for innfallsport til Innerdalen i Nerdalen

Statsforvalteren i Møre og Romsdal opphever Sunndal kommune sitt vedtak av detaljreguleringsplanen for innfallsporten til Innerdalen i Nerdalen, planid 20231110. Kommunestyret har ikke begrunnet trasévalget som ble regulert.

Vi viser til Sunndal kommunes oversendelse av klagesaken den 17. februar 2026.

Sakshistorikk

Sunndal kommune har utarbeidet reguleringsplan for innfallsporten til Innerdalen i Nerdal for å fastsette nye trasé for turister som skal til Innerdalen. I sak 67/25 den 29. oktober 2025 godkjente kommunestyret planen med alternativet C2, med plankart og planbestemmelser sist oppdatert 5. juni 2025.

Etter å ha innvilget forlenget klagefrist mottok kommunen den 15. desember klage fra advokat Birgitte Bie Mørkved hos Advokatfirmaet Mageli på vegne av Jørgen Inge Singsdal (Austistua i Nerdal, gnr. 104, bnr. 1).

Kommunestyret behandlet klagen i møte den 11. februar 2026 i sak 4/26. Klagen ble ikke tatt til følge, og kommunestyret opprettholdt sitt vedtak med noen tillegg til planbestemmelsene. De sendte så saken til Statsforvalteren for endelig avgjørelse, se plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-9.

Statsforvalterens rolle

Klagene er sendt innen klagefristen og vilkårene for å behandle saken er oppfylt.

Statsforvalteren kan prøve alle sidene av saken, se forvaltningsloven § 34. Vi kan se nærmere på saksbehandlingen, bruken av rettsregler, og om kommunens skjønn er forsvarlig utøvd. Vi kan også ta opp forhold som ikke er nevnt i klagen dersom vi finner grunn til det.

Resultatet av klagesaksbehandlingen kan bli at vi stadfester eller opphever planvedtaket. Vi kan ikke gjøre endringer i reguleringsplanen uten å legge saken frem for kommunen.

- Lusie Gjersvoll, varaordfører, var inhabil ved kommunestyrets behandling av planforslaget.
- Saken er mangelfullt utredet. Mangelfulle trafikk tall, manglende landbruksfaglig vurdering og manglende vurdering av kulturlandskapet.
- Planvedtaket er i strid med privatrettslige forhold. Kommunens vedtak om å fortsatt lede den motoriserte trafikken gjennom det private tunet til Singsdal, innebærer en løsning med ulovlig trafikk. Skal kommunen fortsatt legge til rette for turisme inn til Innerdalen, må dette skje ved at både trafikken til fots og den motoriserte trafikken legges utenfor Singsdal sitt tun (planalternativ A eller C1)

Generelt om reguleringsplanvedtak

Kommunestyret er øverste plan- og arealbruksmyndighet i kommunen. Gjennom vedtak av nye eller endring av eksisterende planer bestemmer kommunestyret hva ulike områder skal brukes til. De rettslige rammene for reguleringsplaner følger av plan- bygningsloven (pbl.) §§ 12-5 til 12-7.

Plan- og bygningsloven har saksbehandlingsregler for hvordan planprosessen skal foregå. Reguleringsplaner blir til etter en grundig prosess der fagorgan og andre som har interesser i området skal involveres. Slik blir ulike interesser og hensyn som skal være del av avgjørelsesgrunnlaget hørt og vurdert når kommunestyret skal bestemme arealbruken for området.

Flere interesser og hensyn kan gjøre seg gjeldende i et reguleringsområde. I noen tilfeller er interessene motstridende. Det er opp til kommunestyrets frie skjønn å avgjøre hvilke interesser og hensyn som skal veie tyngst, og hva som er den mest tjenlige arealbruken for området.

Statsforvalteren skal ved vår prøving av klagesaken legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret. Vi vil vurdere om kommunestyrets arealbruksvurderinger bygger på saklige planfaglige og forvaltningsmessige krav. Videre ser vi på om vedtaket er gjort på et tilstrekkelig opplyst grunnlag.

Statsforvalterens vurdering

1. Habilitet

Bakgrunnen for klagepunktet er at Gjersvoll sitter i arbeidsutvalget for verneområdestyret for Trollheimen, og at verneområdestyret sitt syn på saken var at planalternativ C2 var det beste alternativet. Under kommunestyrets behandling av saken fremsatte Gjersvoll forslaget om å vedta nettopp planalternativ C2, i strid med kommunedirektørens innstilling. Klageren påpeker at det kan reises tvil om hun opptredte som folkevalgt eller som representant for fjellstyret for å ivareta verneområdestyrets interesser.

1.1. Generelt om habilitet

Etter kommuneloven § 11-10 og forvaltningsloven § 10 gjelder forvaltningslovens regler om inhabilitet ved behandling av saker i folkevalgte organ.

Forvaltningsloven § 6 første avsnitt slår fast at en offentlig tjenesteperson er inhabil til å legge til rette grunnlaget for en avgjørelse eller selv stå for avgjørelsen i en forvaltningssak dersom tjenestepersonen har en tilknytning til partene i saken som beskrevet i bokstav a) til e). Forvaltningsloven § 6 første avsnitt, bokstav e) lyder:

[En offentlig tjenestemann er ugild] når han er leder eller har ledende stilling i, eller er medlem av styret eller bedriftsforsamling for:

- 1. et samvirkeforetak, eller en forening, sparebank eller stiftelse som er part i saken, eller*
- 2. et selskap som er part i saken. Dette gjelder likevel ikke for person som utfører tjeneste eller arbeid for et selskap som er fullt ut offentlig eid og dette selskapet, alene eller sammen med andre tilsvarende selskaper eller det offentlige, fullt ut eier selskapet som er part i saken.*

Dersom tjenestepersonen ikke er inhabil etter forvaltningsloven § 6 første avsnitt, kan tjenestepersonen være inhabil etter bestemmelsen andre avsnitt. Vilåret er at det foreligger andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til at vedkommende er upartisk. I vurderingen skal det legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for

tjenestemannen selv eller noen som vedkommende har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på at påstandene om inhabilitet er reist av en part.

1.2 Om verneområdestyret for Trollheimen er part i saken

Spørsmålet er om Gjersvoll er inhabil som følge av at verneområdestyret for Trollheimen er part i saken, se fvl. § 6 bokstav e).

Verneområdestyret for Trollheimen er forvaltningsmyndighet for Trollheimen og Innerdalen landskapsvernområde, og Svartåmoen og Minildalsmyrene naturreservat. Styret består av 10 medlemmer som representerer berørte kommuner, fylkeskommuner og Sametinget. Styret oppnevnes av Miljødirektoratet etter innstilling. Gjersvoll er ett av 10 styremedlemmer i verneområdestyret, som representant fra Sunndal kommune.

Verneområdestyret har valgt et arbeidsutvalg som har myndighet til å treffe vedtak eller innstillinger som ikke kan delegeres til verneområdeforvalteren. Lusie Gjersvoll er varamedlem til arbeidsutvalget for verneområder i Trollheimen, som ellers består av 3 personer.

Ifølge vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrer er verneområdestyret forvaltningsmyndighet etter verneforskriftene. Medlemmene av verneområdestyret skal forvalte verneområdene i samsvar med internasjonale forpliktelser, naturmangfoldloven og verneforskriftene for det enkelte verneområde.

Verneområdestyret har engasjert seg i saken gjennom høringsinnspill, sammen med mange andre interessenter. De ivaretar hensyn som gjelder bruk av verneområdene og spørsmål knyttet til ferdsel og dispensasjon fra gjeldende vernebestemmelser. Det aktuelle planområdet ligger ikke innenfor grensene for landskapsvernområdet for Trollheimen eller Innerdalen, og valg av trase påvirker ikke verneområdestyrets virkeområde direkte på en slik måte at de kan anses som part i saken.

Gjersvoll sin rolle som medlem av verneområdestyret medfører dermed ikke at hun blir automatisk inhabil etter fvl. § 6 første ledd bokstav e).

1.3 Inhabilitet som følge av «andre særegne forhold»

Det neste spørsmålet er om Gjersvoll er inhabil fordi det foreligger «andre særegne forhold» som er «egnet til å svekke tilliten til [hennes] upartiskhet».

Bestemmelsen krever at man gjør en bred, skjønnsmessig vurdering i lys av de sentrale hensynene bak inhabilitetsreglene. Reglene skal primært sikre korrekte avgjørelser og bidra til å tillit og troverdighet til forvaltningen, se eksempelvis i Rt. 1996 s. 64. Formuleringen «egnet til» indikerer at det må legges vekt på hvordan forholdet fremstår utad. Det er ikke nødvendig at tjenestepersonen rent faktisk har svekket tillit til sin upartiskhet.

Andre momenter som kan ha betydning er for eksempel om vedkommende sin rolle under forberedelsen og/eller avgjørelsen av saken er sentral eller mer perifer, om avgjørelsen er lovbundet eller undergitt skjønn, og hvilken mulighet vedkommende har til å påvirke det endelige resultatet i saken, se Arvid Frihagen, Inhabilitet etter forvaltningsloven, Oslo 1985 s. 200-201.

Verneområdestyret for Trollheimen behandler blant annet saker som gjelder dispensasjoner fra vernebestemmelsene for både Trollheimen og Innerdalen landskapsvernområde. Her er det

bestemmelser knyttet til motorisert ferdsel og hvem som har anledning til å bruke blant annet bil til Innerdalen. Verneområdestyret er altså ikke part i plansaken, men har sterke interesser i hvordan motorisert ferdsel blir håndtert og fulgt opp i disse områdene.

Verneområdestyret leverte høringsinnspill i planprosessen. Arbeidsutvalget sendte inn sin innstilling til den andre høringsrunden i plansaken den 7. april 2025. Gjersvoll var innkalt som varamedlem under arbeidsutvalgets behandling av saken (totalt tre medlemmer), og var med å sende inn følgende innspill:

«Verneområdestyret synes ikke det er nødvendig å etablere en veg med bredde på 3-3,5 m selv om Jeepvegen videre til Innerdalen er av slik bredde. Vi mener fottrafikken kan skje med en vegbredde på maks 2 m, og likevel dekke behovet. En smalere veg bygget for fotturister vil gi mindre landskapsinngrep, en bedre naturopplevelse og kunne etableres med langt lavere kostnad enn den skisserte løsningen / vegstandarden som det er vist til i planforslaget. Verneområdestyret mener ikke at det er et offentlig anliggende å flytte motorferdselen / vegretten som del av dette arbeidet.»

Da verneområdestyret vedtok innstillingen fra arbeidsutvalget den 23. mai 2025, deltok Gjersvoll som ett av totalt 7 medlemmer.

Under kommunens tredje og siste høringsrunde til planforslaget, ble saken bare behandlet av arbeidsutvalget på vegne av Verneområdestyret for Trollheimen. Da arbeidsutvalget behandlet saken den 15. september 2025 var høringsuttalelse til detaljreguleringen utvalgets eneste tema. Her deltok Gjersvoll igjen som varamedlem. Arbeidsutvalget vedtok områdeforvalterens innstilling til saken enstemmig, og var som følger:

«Verneområdestyret for Trollheimen mener alternativ C2 er beste løsning av de skisserte alternativene i planforslaget. Verneområdestyret mener at C er beste traséalternativ, da dette er en betydelig kortere trasé og vil utgjøre en langt mindre kostnad og inngrep i naturen. Verneområdestyret mener at det ikke er et offentlig anliggende å flytte motorferdselen/vegretten som en del av dette arbeidet.»

Da kommunestyret skulle sluttbehandle reguleringsplanen 29. oktober 2025 innstilte kommunedirektøren på trasévalg C1, der både fotturismen og driftskjøring blir lagt til den nye traséen. I det foregående formannskapsmøtet den 2. oktober 2025 fremmet Gjersvoll forslag om å vedta alternativ C2, der driftskjøring fortsatt skal skje via dagens tilkomstvei. Dette er det samme som verneområdestyrets innspill til saken. Endringsforslaget fikk ikke flertall i formannskapet.

Også ved kommunestyrets behandling av plansaken den 29. oktober 2025 fremmet Gjersvoll alternativet om trasé C2. Etter voteringen vedtok kommunestyret alternativ C2 med 17 mot 10 stemmer.

Statsforvalterens vurdering er at Gjersvoll gjennom å være ett av 10 styremedlemmer i verneområdestyret, og som varamedlem til arbeidsutvalget, har en rolle som skiller seg fra «folk flest» sin befatning til plansaken. Som beskrevet over er ikke Verneområdestyret part i saken og trasévalget reguleringsplanen gjelder ligger heller ikke innenfor landskapsvernområdet sine grenser. Men styret har likevel sterke interesser til saken gjennom å forvalte tillat trafikk i landskapsvernområdet og gjennom de tydelige høringsinnspillene de har gitt til plansaken.

Gjersvoll har hatt et direkte engasjement i saken gjennom å ha behandlet saken to ganger i arbeidsutvalget, og én gang i Verneområdestyret, og levert høringsinnspill til kommunen. Dernest var hun pådriver for å endre trasévalget fra C1 til C2 både under formannskapets og kommunestyrets behandling av saken, i samsvar med Verneområdestyrets syn.

Samlet sett er det vår konklusjon at det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke Gjersvoll sin upartiskhet og at hun var inhabil ved formannskapetets og kommunestyrets behandling av saken.

1.4 Om inhabiliteten fører til ugyldighet

Det følger av forvaltningsloven § 41 at dersom saksbehandlingsreglene ikke er fulgt, er vedtaket likevel gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket inn på vedtakets innhold. I dette ligger det at det må foreligge en ikke helt fjerntliggende mulighet for at feilen kan ha virket inn på vedtakets innhold.

I Norsk Lovkommentar skriver Jan Fridthjof Bernt følgende til bestemmelsen:

«Brudd på inhabilitetsreglene vil lett føre til ugyldighet. Det må tas som et utgangspunkt at vedtak behandlet av en inhabil tjenestemann i alminnelighet vil være ugyldig hvor ugyldighet er til fordel for parten, med mindre det enten bare er tale om en mer formell feil [...] eller det kan påvises med nokså høy grad av sikkerhet at feilen har vært uten betydning for vedtakets innhold. [...]

Dersom den inhabile har stemt med flertallet i et kollegialt organ, vil avgjørelsen kunne bli ugyldig selv om det er flertall også om en ikke regner med den inhabiles stemme. Etter forholdene kan det nemlig måtte regnes som nærliggende, eller kan i alle fall ikke utelukkes, at han eller hun kan ha påvirket de andres stemmegivning».

Statsforvalteren konkluderer under dette vedtakets punkt 2 at heller ikke saksbehandlingskravene om å begrunne reguleringsplanvedtak er fulgt. Denne feilen fører i seg selv til at planvedtaket er ugyldig og må oppheves, se punkt 3. Det er derfor ikke avgjørende for oss å konkludere i spørsmålet om habilitetsfeilen i seg selv også fører til at planvedtaket er ugyldig. Vi ber likevel kommunestyret ved sin videre behandling av saken merke seg det vi har skrevet om Gjersvoll sin rolle i saken og inhabilitet, og at det i slike tilfeller skal lite til for at vedtaket er ugyldig.

2. Saksbehandlingskrav og vedtak av reguleringsplaner

Klageren mener at saken ikke er tilstrekkelig utredet og at flere forhold er mangelfullt vurdert. Klagen gjelder hovedsakelig trafikkberegninger, landbruksforhold og kulturminner. Løsningen klageren ønsker for plansaken er en lang trase som går lengst mulig bort fra tunet hans, og som har minst påvirkning på det aktive landbruket på eiendommen.

Innledningsvis om dette viser vi til plan- og bygningsloven kapittel 12 som fastsetter krav til utarbeidelse av reguleringsplaner. Her gjelder bestemmelsene i pbl. §§ 12-8 til 12-12 oppstart av planarbeid, høringsrunder, kommunens vurdering av høringsinnspill og begrunnelse av planvedtak. I tillegg gjelder forvaltningslovens alminnelige regler om at forvaltningsorganet skal påse at en sak er så godt opplyst som mulig før vedtak blir truffet og krav til begrunnelse av vedtak.

2.1. Kunnskapsgrunnlaget planvedtaket hviler på

Forvaltningsloven § 17 slår fast en sak skal være forsvarlig utredet før vedtak blir fattet. Hvilke krav som stilles til saksutredningen vil avhenge av hva saken gjelder. Jo mer inngripende eller betydningsfullt vedtaket er, jo strengere krav stilles det til saksutredningen.

I arbeidet med planen er det utredet flere mulige vegtraseer for ny tilkomstvei for fotturistene, både med og uten tillatt driftskjøring. Til første gangs høring var det tre planforslag for lang trasé, benevnt som alternativ A, B1 og B2. Under vurderingen av alternativene holdt kommunen befarer hvor man

så på terreng og topografi, nærhet til eksisterende gårdstun, inngrep i natur- og beiteområder og landskapspåvirkning.

Alternativet B2 ble ikke videreført etter høringen. Til andre gangs høring var det lagt frem fire ulike planforslag; lang trasé alternativ A og B1 og kort trasé alternativ C1 og C2. Hvert av de fire alternativene er beskrevet i planbeskrivelsen med tilhørende fordeler og ulemper:

- Alternativ A medfører at man får trafikken ut av tunet og bort fra eksisterende driftsveg for de to grunneierne. Samtidig er dette en lengre trasé som medfører større arealinngrep og at større deler av eksisterende beiteområde beslaglegges. I tillegg blir det store skjæringer i terrenget for å legge traseen opp langs lia mot øst.
- Alternativ B1 medfører at gående ledes utenom tunet, men at driftstrafikken fortsatt skal gå på eksisterende vei. Fordelen er at fotturistene adskilles fra driftstrafikken på dette strekket. Også for dette alternativet blir det et relativt stort arealinngrep med beslagleggelse av større beiteareal og store skjæringer for å legge traseen opp langs lia mot øst. I tillegg går grunneieren imot forslaget.
- Alternativ C er en kortere trasé enn de to andre. Dette er vurdert å være svært fordelaktig med hensyn til natur, landskap og kostander med prosjektet. Man unngår inngrep i skogen på 104/9 mot øst og behovet for store skjæringer minker betraktelig. Traseen vil fortsatt ligge rundt 40-50 meter unna bolighus og lavt i terrenget, noe som hindrer direkte innsyn. Løsningen vil imidlertid dele opp eksisterende beiteareal nedenfor tuna. C1 legger opp til driftskjøring på traseen, men C2 bare tillater bruk som turveg for gående og syklende.

Spørsmålet om vegbredden og om ny trasé også skal tillate driftskjøring er omtalt i planbeskrivelsen punkt 11.2, med vurderinger knyttet til spørsmålene i etterkant av første høringsrunde.

«Kommunens vurderer at det bør legges til rette for at turvegen skal kunne brukes av både gående, folk med barnevogn, syklende og folk med nedsatt funksjonsevne så langt det lar seg gjøre. Den bør også dimensjoneres for den høye turiststrømmen som er 50 000 per sesong. Det er også store grupper med turister som ferdes på samme tid i begge retninger. Turvegen bør tilrettelegges for toveis turisttrafikk hele vegen. Første del av traseen legges ganske slak i terrenget med tanke på best mulig tilgjengelighet for ulike grupper, og turvegen bør ha bredde slik at de ulike brukergruppene lett skal kunne passere hverandre.

Med bakgrunn i kommunens erfaringer med skogsvegbygging er det heller ikke så mye å spare rent økonomisk på å bygge en smalere trase. Vi har også spurt en entreprenør om dette, som svarer at kostnadene blir omtrent den samme ved to, to og en halv eller tre meter bredde. Tekniske tjenester i kommunen sier at traseer må bygges med henblikk på at den skal være solid med tilstrekkelig bredde slik at den lett skal kunne driftes med vanlig maskinelt utstyr. Hvis ikke er det lett for at turveger kan forfalle. Av hensyn til tilgjengelighet, høy bruksintensitet og mange ulike brukergrupper vurderer kommunen at turvegen bør ha 3 meter bredde.»

Disse vurderingene ligger til grunn i kommunens videre arbeid med planen og i avveiningen av å tillate driftskjøring på traseen eller ikke.

I forbindelse med vurderingen av om den nye traseen også skal være tilgjengelig for driftskjøring, ble det satt opp bilteller i april 2025 for å få en mer konkret oversikt over antall bilturer til Innerdalen. Biltellingen ble gjennomført for hele 2025-sesongen og registrerte de alle fleste passeringene gjennom tunet på gnr/bnr 104/1. Dette gir kommunen et godt grunnlag for å vurdere belastningen som grunneieren påføres.

Møre og Romsdal fylkeskommune har gjennomført arkeologiske undersøkelser i forbindelse med planarbeidet. De fant ingen automatisk fredede kulturminner. Noen steinmurer av nyere dato som befinner seg i kulturlandskapet er det ønskelig å ta hensyn til ved anleggelse av traséen, og det er tatt inn bestemmelse i punkt 1 bokstav g) om dette.

Med bakgrunn i det vi nå har presentert – og den underliggende informasjonen som ligger i plansaken – er vår vurdering at kommunen har utarbeidet et godt kunnskapsgrunnlag om de ulike trasévalgene. Vi merker oss kommunens eget syn om at spørsmålet om fortsatt driftskjøring gjennom tunet legger opp til en ulovlig ferdsel etter friluftsløven, ikke er drøftet i planutredningen. Vi regner med dette spørsmålet blir utredet gjennom kommunens nye behandling av saken.

2.2. Generelt om begrunnelse av planvedtak

Det følger av forvaltningsloven § 24 at enkeltvedtak skal begrunnes, mens det i fvl. § 25 er presisert hva begrunnelsen skal inneholde. Begrunnelsen skal nevne de faktiske forhold som vedtaket bygger på, og de hovedhensynene som har vært avgjørende for utøvelsen av forvaltningsskjønnet bør nevnes.

Plan- og bygningsloven har særskilte krav til begrunnelse av planvedtak i § 12-12. Her står det:

«Når forslag til reguleringsplan er ferdigbehandlet, legges det fram for kommunestyret til vedtak, eventuelt i alternativer. Av saksframlegget skal det framgå hvordan innkomne uttalelser til planforslaget og konsekvensene av planen har vært vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt [...]».

Forvaltningsloven § 17 sitt «bør» skal altså ved behandling av reguleringsplansaker leses som en plikt til å synliggjøre hvilke interesser og hensyn som er tillagt avgjørende vekt.

Kommunestyret har samme plikt som andre forvaltningsorgan til å begrunne sine vedtak. I plansaker gjøres dette i praksis ved at kommunestyret slutter seg til et saksframlegg som gir en begrunnelse for det vedtaket som skal treffes. Saksframlegget skal i seg selv tilfredsstille forvaltningslovens krav til begrunnelse. Foreligger det alternative forslag, må også disse ha sine begrunnelser. Dersom kommunestyret er uenig i saksframlegget, må kommunestyret selv begrunne vedtaket sitt.

Bestemmelsen i pbl. § 12-12 er nærmere omtalt av Frode A. Innjord og Liv Zimmermann i kommentarutgaven til plan- og bygningsloven. Her står det at saksframlegget bør utarbeides på bakgrunn av planbeskrivelsen som skal redegjøre for planens formål, hovedinnhold, virkninger for miljø og samfunn samt forholdet til rammer og retningslinjer som gjelder for området. Videre skal det redegjøres for hvordan kommunen har vurdert de tilbakemeldinger og uttalelser som er kommet i planprosessen og synliggjøre hvordan de er tillagt vekt. Formålet med dette er å bevisstgjøre kommunestyret kommunestyrerepresentantene på planens konsekvenser og at motforestillinger til planen er vurdert.

2.3. Sunndal kommunestyre sin begrunnelse

Kommunestyret vedtok alternativ C2 og ikke C1 som var det alternativet kommunedirektøren innstilte på. Alternativ C2 innebærer regulering av en ny trasé for fotturister, mens motorkjøretøy fremdeles skal bruke dagens løsning.

Ved sluttbehandlingen av reguleringsplanen gav ikke kommunestyret noen skriftlig begrunnelse for valget av C2. Vedtaket bryter da med både forvaltningsloven § 23 om at enkeltvedtak skal være skriftlige, og at kommunestyrets vekting av de ulike høringsinnspillene osv. ikke er synliggjort.

Ved forberedelsen av kommunens egen klagebehandling viser kommunedirektøren til kommunestyrets muntlige debatt. I debatten ble det argumentert for at det var de gående som er utfordringen i området og at hensikten med planen er å finne en løsning for disse. I tillegg ble det vurdert at alternativ C2 er mest aktuell grunnet mindre kostnader og inngrep, at alternativet er det mest realistisk å få gjennomført, og av hensyn til måtehold, eiendomsrett og natur.

I saksframlegget til kommunens klagebehandling står imidlertid også følgende:

«Løsning for driftstrafikken til Innerdalen er beskrevet og vurdert i planbeskrivelsen og saksframlegget som ligger til grunn for kommunedirektørens innstilling til sluttbehandling.

Utdrag fra saksframlegget: Når det gjelder om traseen skal kunne nyttes til driftskjøring til Innerdalen har kommunen vurdert fordeler og ulempene med dette. Kommunen har kommet fram til at fordelene med å åpne opp for driftskjøring utenom gardstun med aktiv drift og fast bosetting er større enn ulempene. Traseen må bygges med god standard for den store mengden fotturister til Innerdalen. Det vil da være naturlig at også driftstrafikken kan benytte den nye traseen utenom tun som har fast bosetting.

Utdrag fra planbeskrivelsen: Innerdalen er selve grunnlaget for turisttilstrømmingen til området. Observasjoner og tellinger tyder på at driftstrafikken også har økt i takt med økt fotturisme. Kommunen vurderer at ny trase bør være på plass før videre utviklingen av turistvirksomhetene i området.

Av hensyn til økt trafikk, landbruksdrift, gardstun og fast bosetting innstilte kommunedirektøren på alternativ C1, kort turveg nedom tuna med tillatt driftskjøring til Innerdalen. Planutredningen og innstillingen om å lede driftstrafikken til Innerdalen utenom tunet til Singsdal var derfor godt tilkjennegjort da kommunestyret skulle fatte sitt vedtak.

Det bemerkes også at bredde og trasevalg med og uten driftstrafikk til Innerdalen er det samme for alternativ C1 og C2, derfor blir naturinngrepene også de samme. Det er gode stabile masser i området, og inngrep og kostnader for bygging av C1 og C2 blir derfor også omtrent likt.»

Ved vedtak av arealplaner er det opp til kommunestyrets skjønn å fastsette arealbruken for planområdet. Det er likevel slik at begrunnelsen for valget ikke må være vilkårlig eller basert på feil faktiske opplysninger eller utenforliggende hensyn.

For oss fremstår det som at kommunestyre har valgt C2 delvis fordi det innebærer mindre kostnader og mindre inngrep i natur og kulturlandskap. Gjennom planbeskrivelsen er det imidlertid kartlagt at traséen uansett bygges med 3 meters bredde for å ta høyde for turiststrømmen og for å forenkle vedlikehold. Inngrepene og kostnadene med alternativ C1 og C2 blir derfor tilnærmet like. Dette er forhold som det er usikkerhet til om kommunestyret har vært bevisst ved planvedtaket.

Ved sluttbehandling av planen uttrykte kommunedirektøren sine avveininger av grunneiernes interesser, og vurderte fordeler og ulemper med tillatt driftskjøring eller ikke:

«Når det gjelder om traseen skal kunne nyttes til driftskjøring til Innerdalen har kommunen vurdert fordeler og ulempene med dette. Kommunen har kommet fram til at fordelene med å åpne opp for driftskjøring utenom gardstun med aktiv drift og fast bosetting er større enn ulempene. Traseen må bygges med god standard for den store mengden fotturister til Innerdalen. Det vil da være naturlig at også driftstrafikken kan benytte den nye traseen utenom tun som har fast bosetting.

104/9 mener at ny trase med driftskjøring er til ulempe for deres utvikling av turisme på eiendommen. Kommunen vurderer at den første delen av traseen som berører 104/9 er ganske kort og trukket mot øst inn til skråningen. Det tas hensyn til omgivelsene ved at vegen legges lavt i terrenget. Traseen kan ytterligere skjermes ved hjelp av terrengformer og vegetasjon dersom behov.»

Vi finner ikke spor av en tilsvarende interesseavveiling i kommunestyrets vedtak av alternativ C2. Det kommer ikke frem hvordan hensynet til Singsdal som grunneier er vurdert opp mot å fortsatt legge opp til driftskjøring gjennom tunet. Kommunestyret har vært klar over at grunneieren har vært sterkt imot at det skal tillates fortsatt kjøring gjennom tunet, men de har imidlertid ikke begrunnet hvorfor fortsatt gjennomkjøring er foretrukket sammenlignet med alternativ C1.

Oppsummert har kommunestyret vedtatt en annen løsning enn kommunedirektøren foreslo. Dette har kommunestyret anledning til, men valget må begrunnes og basere seg på riktige og faktiske forhold.

Som gjennomgått over har kommunestyret ikke gitt noen skriftlig begrunnelse for vedtaket. Siden vedtaket gjelder en annen løsning enn kommunedirektøren foreslo, har kommunestyret heller ikke synliggjort hvordan innkomne uttalelser til planforslaget eller konsekvensene av planen er vurdert. Til dette inngår kommunestyrets avveining av grunneieren sine interesser (trafikk ut av tunet) opp mot andre interesser for området. Her må i så fall kommunestyret synliggjøre hvorfor hensynene til trafikk, landbruksdrift, gårdstunet og fast bosetting på eiendommen 104/1 blir vektet annerledes enn i kommunedirektørens innstilling.

Vi legger også til at det ut fra kommunestyrets muntlige behandling av saken er holdepunkter for at vedtaket er gjort på uriktige faktiske forhold, se de økonomiske og praktiske løsningene for alternativ C1 og C2.

De overfor nevnte manglene i begrunnelse gjør at planvedtaket ikke tilfredsstiller kravene til begrunnelse i forvaltningsloven §§ 23, 24 og 25 og plan- og bygningsloven § 12-12. Dette utgjør en saksbehandlingsfeil.

3. Vedtaket er ugyldig

Spørsmålet blir deretter hvilken virkning feilen har for vedtaket av reguleringsplanen.

Etter forvaltningslova § 41 er et vedtak som lider av saksbehandlingsfeil likevel gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold. Det er ikke krav om sannsynlighetsovervekt for at feilen kan ha virket inn på vedtakets innhold. Det er tilstrekkelig med en ikke helt fjerntliggende mulighet. I så fall er vedtaket ugyldig.

Høyesterett har i HR-2017-2247-A og Rt-2009-661 uttalt at der saksbehandlingsfeilen har ledet til mangelfullt eller uriktig avgjørelsesgrunnlag på et punkt av betydning for vedtaket, eller feilen på annen måte innebærer tilsidesettelse av grunnleggende krav til forsvarlig saksbehandling, skal det gjennomgående lite til for å kjenne vedtaket ugyldig. Høyesterett presiserte samtidig at det må være en reell mulighet for at feilen har virket inn på vedtakets innhold.

I denne saken er planens virkninger for natur, kulturlandskap, grunneier, turister, beiteareal og hensynet til terrenginngrep og kostander med de ulike alternativene godt utredet. Feilen er imidlertid knyttet til begrunnelsen av vedtaket, altså forklaringen på hvorfor vedtaket fikk innholdet

sitt. Det er i begrunnelsen at kommunen skal synliggjøre hvilke hensyn som har vært avgjørende i saken og hvordan de ulike interessene er vektet mot hverandre. Dette skal igjen sikre at vedtaket blir riktig og synliggjøre at vedtaket er gjort på bakgrunn av relevante faktorer.

Slik saken står foreligger det lite informasjon om hvorfor alternativet C2 ble valgt. Vi kan dermed ikke slå fast at vedtaket er truffet på bakgrunn av saklige hensyn og riktige faktiske opplysninger, og at planen uansett ville blitt vedtatt med trasévalg C2. Her legger vi til at det alternative forslaget C2 er fremmet av et medlem av kommunestyret som var inhabil ved behandlingen av saken. Habilitetsmangelen bygger opp under at det er en reell mulighet for at feilen kan ha virket inn på vedtakets innhold.

Det er derfor klart at det finnes en mulighet for at den manglende begrunnelsen kan ha virket inn på vedtakets innhold, og at vedtaket er ugyldig. Vedtaket av detaljregulering for innfallsporten til Innerdalen i Nerdal blir av den grunn opphevet. Saken returneres til kommunen for videre oppfølging.

Vedtak

Statsforvalteren i Møre og Romsdal opphever Sunndal kommunes vedtak av detaljregulering for innfallsporten til Innerdalen i Nerdal den 29. oktober 2025, i sak 67/25.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28.

Dersom klageren har rett til dekning av saksomkostninger etter forvaltningsloven § 36 må de fremme krav om dette innen 3 uker etter at vedtaket er mottatt. Kravet skal sendes Statsforvalteren.

Med hilsen

Rigmor Brøste (e.f.)
ass. statsforvaltar

Andreas Welle Rusten
seniorrådgivar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

ADVOKATFIRMAET MAGELI DA
Jørgen Inge Singsdal
Ane Nerdal

Brygga 20
Viromdalsvegen 995
Viromdalsvegen 988

2317	HAMAR
6620	Ålvundeid
6620	Ålvundeid